

LII.

Betænkning

over

Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finants-
(aaret 1857—58.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 15de Januar 1861.)

Ibet Udvalget henviser til Landstingets Beslutninger med Hensyn til Statsrevisorernes Beretning om Regnskabsaaret 1857—58, der findes i Anhang A for indeværende Session Spalte 1641 og følgende, betragter det disse Beslutninger som Grundlag for Folkethingets Afstemning og anbefaler dem til Vedtagelse, forsaavidt der ikke til samme er stillet Endringsforslag.

Indstillingerne i Statsrevisorernes Beretning ere i alt Væsentligt overeensstemmende med de Principer, der tidligere have gjort sig gjældende i Folkethingets Afstemninger, hvor disse ere foretagne upaavirkede af Dristet om at fremstynde de paagjældende Regnskabers endelige Afgjørelse. Udvalget troer dog ikke at burde foreslaae Gjenoptagelsen af Statsrevisorernes Indstillinger, hvor disse ere udgaaede eller forandrede, men anbefaler at vedtage Beslutningerne som de foreligge med de faa Endringer, vi have anseet for uundgaaelige. Grunden til dette vort Forslag ere følgende: vi ansee det for tjenligt om ikke nødvendigt for det hele Revisionsanliggende, at Rigsdagen endelig engang kan komme saavidt, at der for hver Session kun foreligger een Revisions Beretning til Beslutning; der kan nu, da Sessionen er saa langt fremrykket, ikke være Tale om den i og for sig ønsteligste Maade at ordne Sagen paa, nemlig gennem et Fællesudvalgs Samarbeiden i længere Tid, hvorved der kunde opnaaes fælles Indstillinger til begge Thingene, byggede paa bestemte Principer, som baade kunde afgive fornøden Veiledning for Revisorerne og tillige meget vilde lette Thingenes Arbeide i disse Sager, — dette vil kunne naaes, naar Statsrevisorerne for 1859—60 ville lade det være sig magtpaaliggende at fremme Revisionsarbeidet saaledes, at Beretningen kan forelægges Rigsdagen strax, naar den træder sammen i næste Session, og Regjeringen derhos ved prompte Afgivelse af Besvarelsenerne til Revisionens Antegninger vil assistere Revisorerne i denne Bestræbelse; — de Regler, som ligge til Grund for Rigsdagens Afgjørelse af tidligere Regnskaber, have, naagt de ere Resultater af gjensidig Imødekommen og ikke byggede paa eensartede Principer, dog ikke afholdt de senere Statsrevisioner og navnlig ikke Statsrevisionen for 1858—59 fra med Omhyggelighed at oplyse de foreliggende Sager og at gjøre Indstilling om ethvert Punkt, som overhovedet kunde give Anledning til Tvivl; og endelig er Udvalget eenstemmig af den Formening, at der ikke er nogen Post i Regnskabet for 1857—58, som giver Anledning til Indstilling om Ansvar.